

høj Værdi, at der ikke kan være nogen Fare ved at modtage dem. Der er endvidere en Bestemmelse om en Overgangstid, for saa vidt Ejendommene ere stærkere behæftede, end der her er Tale om, altsaa ud over de $\frac{7}{10}$ af Ejendommen, men hvorledes det skal ordnes, skal jeg ikke komme ind paa. Hvad Staten angaar, stiller Forholdet sig saaledes: De faste Skatter beløbe sig for Øjeblikket til omtrent 34 Mill. Kr. De repræsentere altsaa i Virkeligheden en Kapital af 850 Mill. Kr., men naar de nedsættes efter mit Forslag, bliver det omtrent 750 Mill. Kr., som repræsentere den Byrde, der hviler paa Ejendommene, og naar Ejendommene, som antaget, have en Værdi af 4,000 Mill. Kr., vil det ses, at i Virkeligheden $\frac{1}{5}$ eller 20 pCt. af vore Ejendommers Værdi er skyldsat til Staten og Kommunen, Renten af $\frac{1}{5}$ af vore Ejendommers Værdi gaar i Øjeblikket med som Skat til det offentlige. Nedsætte vi den med de 12 pCt., som jeg har foreslaaet, vil det blive omtrent 18 pCt., som af al Ejendom vil blive at svare til Staten som fast Prioritet. Nu har man altid været meget ængstelig ved at udstede Obligationer fra Statens Side eller give Statsgaranti for Obligationer af Frygt for, at Statens Kredit skulde svækkes. Men det er dog klart, at i det Øjeblik Staten, som det her foreslaas, kommer i Besiddelse af en Grundskattefond, og i Stedet for at hæve Skatter til et Beløb af 34 Mill. faar Obligationer af fortrinlig Sikkerhed i Landejendomme forud for alle Byrder til et Beløb af 750 Mill., da er Statens Kredit mere grundfæstet, end den nogen Sinde har været eller kan blive. Det er klart, at en saadan Obligationsmasse, deponeret i Udlandet, vil være den fulde Værdi i Guld værd. Hvis vort lille Land skulde blive inddraget i Forviklinger under en europæisk Krig, vil den Kredit, som vor Stat har til at rejse Laan, ikke være meget værd. Efter mit Forslag vil Staten vinde c. 2 Mill. aarlig og Kommunerne 1 Mill., Ejerne af de faste Ejendomme 4 Mill., og den personlige Skat vil kun komme til at andrage 7 Mill. Kr. om Aaret, saa at der ikke vil blive gjort Uret til nogen Side, og det vil være en stor Fordel for alle, om man kunde komme til en saa simpel og enkel Foranstaltning, saa meget mere som Stat og Kommune samtidig i al Fremtid ere sikrede forøget Indtægt samtidig med Ejendommernes forøgede Antal og Værdi — Værdier, væsentlig skabte ved Statens og Kommunens Arbejde. Tiden tillader

mig ikke nøjere at gennemgaa mit Forslag, og den synlige Interesse, der behersker Tinget for det, forhindrer mig ogsaa fra at gaa videre. Jeg skal slutte med at sige, at jeg naturligvis agter at tage Forslaget tilbage; men jeg har stillet det i det Haab, at det maaske alligevel kan blive taget under Overvejelse i Fællesudvalget. Det er min Overbevisning, at hvis særlig begavede Folk i dette Udvalg ville have blot den Interesse for Forslaget at gennemgaa det, er der ikke Spørgsmaal om, at det vil vise sig at være langt enklere, bedre og heldigere at gennemføre end noget af det, der nu foreligger paa Tingets Bord.

Frederiksen: Som det høje Ting vil have set, har jeg tilladt mig at stille et Ændringsforslag, og det høje Ting vil ogsaa have set, at det gaar ud paa at ophæve den saakaldte Jordebogsafgift for Ærø. Naar jeg har begæret Ordet, er det for ganske kort at begrunde dette Forslag. Ærø var, som bekendt, en Del af Sønderjylland og indtil 1864 undergivet de samme Bestemmelser som Hertugdømmerne. Efter Krigen blev det ved Lov af 29de Marts 1867 bestemt, hvorledes Ærø herefter skulde skyldes og skatte til den danske Stat. Siden jeg blev Repræsentant for denne Kreds, har jeg selvfølgelig faaet en Pligt til at sætte mig ind i, hvorledes Beskatningsforholdene ere derovre, og jeg maa tilstaa, at hver Gang jeg har læst om disse ærøiske Forhold og haft fat i et Dokument fra tidligere Tid derom, er jeg mere og mere kommen til den Overbevisning, at man derovre har Skatter, som i høj Grad trænge til at omlægges. Man har i alt Fald derovre en Skat, der ikke findes andetsteds i Landet — fraregnet nogle Sogne Nord for Grænsen og Bornholm — nemlig den saakaldte Jordebogsafgift. Man skulde saa tro, at naar man saaledes havde en Ekstraskat, fik man Lettelser paa andre Felter. Men det gør man ikke; man har desuagtet de samme Skatter som i det øvrige Land, Gammelskatten, Land- og Ligningsskatten, Tienden og hvad de nu alle hedde, og der er ikke nogen nævneværdig Forskel i Størrelsen af disse for Ærø og det øvrige Land.

Jeg har derfor tilladt mig at stille Forslag om at ophæve denne uretfærdige Jordebogsafgift. Jeg har baade i denne og tidligere Samlinger konfereret med Medlemmer af Skatteudvalgene saavel her som i det andet Ting samt med den ærede Finansminister herom. Men man har raadet mig til at holde Forslaget tilbage,